

7. Таранюк К. В. Методичні основи управління екологічними ризиками на регіональному рівні [Текст] / К. В. Таранюк // Механізм регулювання економіки. — 2012. — № 4. — С. 132-138

8. Качинський, А. Б. Безпека, загрози і ризик: наукові концепції та математичні методи / А. Б. Качинський. — К. : ІПНБ, НАСБУ, 2004. — 472 с.

9. Общая теория рисков : учеб. пособие для студ. высш. учебн. заведений / Я. Д. Вишняков, Н. Н. Радаев. — [2-е изд., испр.]. — М. : Издательский центр «Академия», 2008. — 368 с.

ВИКОРИСТАННЯ ВЕБ-ПОРТАЛУ ЯК ЕФЕКТИВНОГО ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ СВІДОМОСТІ ГРОМАДЯН

Уткіна К. Б., Бондаренко О.О.

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, Харків

У роботі наведено результати огляду сучасних інформаційних ресурсів, орієнтованих на формування екологічної свідомості широких верств населення. Вивчено потреби споживачів в екологічній інформації, виділено основні форми та засоби для еколого-просвітницької діяльності суспільства та екологічній інформатизації різних споживачів.

Ключові слова: екологічна свідомість, інформаційний ресурс, екологічна культура.

The article presents the results of a review of modern information resources focused on the formation of environmental consciousness of the General population. Consumers' needs in ecological information are investigated, the main forms and facility for ecologist-educational activity of the society and ecological computerisation of various consumers allocated.

Key words: ecological consciousness, ecological culture, ecological education.

На сьогоднішній день питання екологічної освіти та виховання стають все більш актуальними, а інтернет-комунікації нерозривно пов'язані зі всіма сферами життя людини та користуються значною популярністю за друковані видання. В даний час постає значна проблема доступу до актуальної та достовірної екологічної інформації. Населення потребує актуальну екологічну інформацію, але багато Web-ресурсів не задовільняють споживачів інформації.

Проблеми дбайливого ставлення до природи, екологізації освіти, екологічного просвітництва стають все більш важливими. Екологізація суспільної свідомості та освіти, формування екологічної культури, екологічна просвіта виступають сьогодні найважливішою умовою ефективного забезпечення сталого розвитку. Малодоступність подібної інформації та важкість і її надання полягає в багатоаспектності. Саме тому, поява та використання електронних ресурсів значно розширює можливості надання інформації.

На даний час постає важливе питання екологічну просвіту – формування екологічної культури в населення за рахунок використання веб-ресурсів, як сучасного засобу у еколого-просвітницькій діяльності.

Екологічна культура - це форма відображення соціального і виробничого досвіду через освоєння кожним поколінням не тільки предметного світу, навичок і прийомів технологічного ставлення до природи, а й культурних цінностей .

Електронні інформаційні науково-освітні ресурси - це, (враховуючи визначення ЕІР) ресурси, які наповнюють науково-освітній інформаційний простір для цільового їх використання.

Детальний огляд вже існуючих еколого-інформаційних порталів, показав, що інформаційні Web-ресурси були орієнтовані на різне коло споживачів інформації. Деякі екологічні портали були зорієнтовані на одного чи двох споживачів, інші - на багатьох. В кожному з цих порталів наявні переваги та недоліки, що стосуються змісту робочих розділів, актуальності викладеної інформації та різноманітності аудиторії споживачів екологічної інформації.

Враховуючи все вище наведене, важливим є створення універсального інформаційного ресурсу екологічного змісту, який сприяв би формуванню екологічної свідомості різних верств та різних вікових категорій населення. Адже він повинен бути орієнтованим на екологічну освіту суспільства та інформатизацію різних її споживачів. Так був створений «ECOLOGY-PORTAL».

«ECOLOGY-PORTAL» - це унікальний інформаційний ресурс екологічного змісту, що сприяє формуванню екологічної свідомості населення. Адже орієнтований він на екологічну просвіту суспільства та інформатизацію різних її споживачів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дунаева Н. В. До питання про формування концепції створення інформаційного середовища екологічної проблематики [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://xn--90adqawhekkag.xn--p1ai/win/inter-events/crimea2005/disk/89.pdf>

2. Грачев А. С. Создаем свой сайт на WordPress: быстро, легко и бесплатно. Работа с CMS WordPress 3 / А. С. Грачев. – Санкт-Петербург: Питер, 2011. – 288 с.

3. Екологічний портал [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ecoport.org.ua>.

4. Екологічний портал Львова та області [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://7promeniv.com.ua/ekolohichnyi-portal.html>

5. Марусов А. Використання офіційних веб-сайтів міським самоврядуванням України для взаємодії з різними цільовими групами: проблеми та перспективи [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: www.e-uriadnik.org.ua.

6. Савченко Е. В. Формування і використання інформаційних електронних науково-освітніх ресурсів [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ime.edu-ua.net/em.html>.

ЯК ОЦІНИТИ ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОНАННЯ ПАРИЗЬКОЇ УГОДИ ТА ДОСЯГНЕННЯ ЦІЛІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ №13?

Демиденко Є.А.

Київський національний університет ім. Т. Шевченка, Київ

Демиденко А.О.

Відділ моделювання довкілля, ІПММС НАН України, Київ

Анотація. В статті обґрунтовується необхідність зміни пануючого в українському законодавстві та експертному середовищі розуміння, що ціллю сучасного екологічного управління є «забезпечення безпеки» замість «забезпечення сталого розвитку», і «захист довкілля», а не «зменшення екологічних ризиків».

Ключові слова: екологічне управління, водне врядування, ефективність, результативність, сталий розвиток, розуміння ризику, опірність, адаптація.

В Україні ефективність екологічного управління ще й досі визначається відповідно до застарілих радянських стандартів. Зокрема, Закон України встановлює, що одним з основних принципів охорони навколишнього середовища є «*додержання екологічних стандартів, нормативів та лімітів використання природних ресурсів*» [1]. В результаті, екологічна безпека забезпечується «*контролем відхилень від гранично допустимих нормативів забруднень навколишнього природного середовища*». За умови керування таким принципом, процес екологічного управління керується «*базовими стандартами, додержання яких забезпечує високий рівень ефективності*».

Проте дотримання нормативів давно не забезпечує високий рівень ефективності. На цьому постійно наголошує Європейська Комісія (ЄК), аналізуючи екологічне законодавство пострадянських країн. Ще задовго до укладення Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС, ЄК підкреслювала проблему встановлення надмірних і занадто суворих нормативів та стандартів. досягти яких на практиці фактично неможливо і які блокують розробку стратегій розвитку [2]. Ця проблема стала особливо очевидною під час національної адаптації Цілей Сталого Розвитку (ЦСР) та підготовці Очікуваного Національно Визначеного Внеску (ОНВВ) України до Паризької угоди.

Так, ЦСР13 направлена на «*пом'якшення наслідків зміни клімату*», в той час, як Паризька угода передбачає два шляхи впровадження – «*сприяння (1) опірності до зміни клімату та (2) низьковуглецевому розвитку*» та «*забезпечення узгодженості фінансових потоків із напрямом (1) низьковуглецевого та (2) опірного до зміни клімату розвитку*».